

РЕШЕНИЕ

№ 5177

гр. София, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **12384** по описа за **2024** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от заместник - кмета на Столична община, чрез юрисконсулт А. Г., срещу Решение № 3213/08.07.2024 г. по НАХД № 16915 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 104 състав. С решението е отменено наказателно постановление № СОА23-РД11-912/15.09.2023 г. на заместник-кмета на Столична община, с което на А. Г. Б. - Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

Касаторът твърди, че съставът на СРС е постановил необосновано решение, в нарушение на материалния закон, при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с целта на закона. Твърди, че съдът правилно е установил фактическата обстановка, но е достигнал до погрешни правни изводи. Твърди, че неправилно е приложена разпоредбата на чл. 94, ал.3 от ЗДвП. Позовава се на легалната дефиниция на „тротоар“ в §6, т.6 от ЗДвП, от което прави извод, че законът не допуска паркиране или престой на ППС на тротоар. Оспорва извода на съда за недоказаност на нарушението. Моли за отмяна на оспореното решение и потвърждаване на НП като законосъобразно и правилно. Отправя искане за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация - А. Г. Б. – Д., чрез адв. Д., в отговор от 11.09.2024г. излага съображения за законосъобразност на оспореното решение, като анализира и акцентира на противоречието между събраните по делото писмени и гласни доказателства. Претендира разноски.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Софийският районен съд е приел за установено от фактическа страна, че свидетелят Б. видял нарушени правила на [улица]и съставил АУАН на А. Г. Б.- Д.. При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че в производството не е установено кога и къде точно е извършена проверката и за кое ППС се отнася, както и кой е извършителят на нарушението и на това основание е отменил НП.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Проверката на оспореното решение и представените по делото доказателства водят до извод, че СРС не е обсъдил и анализирал представените по делото доказателства, не е изложил мотиви как е достигнал обективизираните в решението изводи относно фактите, не е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на обстоятелствата по делото и по този начин е лишил касатора от възможността пълноценно да осъществи правото си на защита.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 ЗАНН НПК е приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд и вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина съгласно чл.13, ал.1 НПК. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл. 107, ал. 2 НПК съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин, когато това се налага за разкриване на обективната истина. Съдът, като инстанция по същество, е бил длъжен да попълни делото с всички относими доказателства, да ги анализира в тяхната съвкупност, да посочи фактите и обстоятелствата, които приема за установени, както и да изложи подробни съображения относно наличието на фактически и правни основания за издаване на оспорения акт. По аргумент от чл. 84 ЗАНН вр. чл.305 ал.3 НПК се налага извод, че при постановяване на съдебното решение съставът на СРС е следвало да изложи мотиви въз основа на кои доказателства са формирани изводите му и защо едни доказателства са приети, а други отхвърлени. Посоченото изискване е гаранция, че съдът реално се е запознал и анализирал в пълнота относимия към спора доказателствен материал, както и че е обезпечил правото на защита на санкционираното лице анализирайки изложените от него, относими към съществото на спора твърдения и доказателства. Неспазване на посоченото изискване представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Съдът е отменил наказателното постановление поради недоказаност на елементите от обективна страна на деянието и по конкретно къде и кога е извършено нарушение и за кое МПС се отнася. В представени по делото АУАН, възражението на санкционираното лице А. Б. Д. и издадения фиш, се съдържа идентична информация за паркиран на 31.03.2023г. в 14.12 ч. на [улица], № 15 лек автомобил фиат, рег.

[рег.номер на МПС] . В случая, в оспореното решение липсва изложение на фактическа обстановка и липсват мотиви относно релевантните за извършеното нарушение факти, което е пречка за настоящата инстанция да провери законосъобразността на изводите на СРС, доколкото съгласно разпоредбата на чл. 220 АПК касационната инстанция преценява приложението на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение.

При това положение се налага извод, че оспореното решение не е основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Непълнотата на мотивите на въззивния съд по посочените въпроси препятства касационната инстанция да осъществи контрол за правилност на съдебното решение, съставлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, касационно основание по чл. 348, ал.1, т. 2 вр. ал.3, т.1 и т.2 от НПК - нарушението е довело до засягане на правото на защита, което налага отмяната на съдебното решение.

Предвид забраната за нови фактически установявания по чл.220 АПК от касационната инстанция, след отмяна на решението делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който да изпълни задължението да обсъди поотделно и в тяхната съвкупност релевантните доказателства, установяваните с тях факти и относимостта им към съставомерността на вмененото нарушение, да извърши дължимия правен анализ и да мотивира произнасянето си по същество, като обсъди и възраженията на жалбоподателя. В зависимост от изхода на делото въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция.

С оглед изложеното и на основание чл. 222, ал.2, т.1 и т.2 от АПК, Административен съд София-град, XXIII -ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба от заместник - кмета на Столична община, Решение № 3213/08.07.2024 г. по НАХД № 16915 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 104 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.